

morsom Betragtning med Hensyn til Formueskatten, hvoraf, som sagt, de 3 Femtedele falde paa Landet og kun lidt over en Fjerdedel i København. Der viser sig noget her, som man slet ikke skulde tro, nemlig at Formueskatten og Ejendoms-skylden viser det selvsamme Procent-Forhold. Ejendomsskylden hviler ligesom Formuen med 3 Femtedele paa Landet og lidt over en Fjerdedel i København. Vi vidste allesammen, at den største Del af Ejendomsskylden skulde udredes paa Landet, men ikke, at Størstedelen af Formueskatten skulde udredes paa Landet. En Del af os troede ganske ærligt, at den største Del af Formuen laa i København; det viste sig ikke at være Tilfældet, den største Del baade af Formue og Ejendom ligger paa Landet, og herigennem turde delvis Basis for Skattereformen vise sig at være gal. Med andre Ord, af Formue og fast Ejendom ligger $\frac{3}{5}$ paa Landet og lidt over $\frac{1}{4}$ i København. I øvrigt skal jeg indrømme, at disse Opgivelser ikke ere helt rigtige og ikke kunne være det. Sagen er den, at den Del af Formuen, der bedst kommer frem, er den, man har i Ejendomme, den Del af Indtægten, der bedst kommer frem, er Funktionærindtægten, den nogenlunde faste Indtægt, den kan man opgøre. Hvad alle andre Indtægter angaar, da er det rent tilfældigt, om de komme rigtigt ind. Deri ligger netop den store Berettigelse i Kildebeskatningen, at den søger at faa Indtægterne frem og virkelig til en vis Grad faar dem frem. Indkomstskatten og Formueskatten ere i Teorien de smukkeste af alle Skatter, og Progressionen er meget køn og retfærdig, men det betyder intet, at vi lave smukke Systemer, fordi det er kun visse Indtægter og visse Dele af Formuen, der kunne komme frem, naar Indtægten og Formuen skal angives af Personerne og Skatten opkræves hos dem.

Jeg skal nu komme med et Tal, som maaske vil overraske, idet det nemlig viser, at Opgivelserne ikke ere helt rigtige. Formueskatten indbringer, som sagt, 2,580,000 Kr.; det svarer til en skattepligtig Formue af 4,300 Mill. Kr. Ejendomsskylden indbringer 4,870,000 Kr.; det svarer til en skattepligtig Formue af 4,400 Mill. Kr. Det vil altsaa sige, at fast Ejendom, der

kun er en Del af Formuen, er angiven til mere, end den samlede Formue faktisk er angiven til her i Landet. Jeg synes, det er ganske interessant, at Formuen er angiven til 100 Mill. mindre end Ejendommenes Værdi. (Afbrydelse). Af udenlandske Penge er der vistnok ikke mere end 5—600 Mill. Jeg har nu gennemgaaet dette Budget og Skattelovens Resultat, og jeg tror, de Herrer deraf ville have set, at Højre havde fuldt ud Ret, da det i sin Tid forlangte Kildebeskatningen, at det ikke var Reaktion eller Taabelighed eller Gammelmandsagtighed, men den bestemte Ting, at Højre vidste og var klar over, at selve den mest ideale Indkomstskat og alt, hvad de Herrer Teoretikere og Praktikere lave saa smukt, vil aldrig give det, det skal.

Jeg skal nu til Slutning gøre en enkelt, halvt politisk Bemærkning i Anledning af nogle Udtalelser, der ere faldne. Det er blevet sagt, at der har været en Del Misfornøjelse med denne Regering, og jeg tror, at man maa tilstaa, at denne Misfornøjelse faktisk har været til Stede. Jeg kan ikke sige andet, end at det er Regeringens egen Skyld, men jeg vil ganske ærlig tilstaa, at Regeringen deler den med det højttærede Reformparti. En af Grundene til Misfornøjelsen er, som sagt, Skattelovene. Der er talt om de kommunale Skattelove, og det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) har været meget ivrig for at holde paa, at Højre ogsaa har sin Andel af Skylden. For saa vidt der sigtes til de frikonservative, kan jeg sige, at han har fuldt ud Ret, jeg giver ham saa megen Ret, som han overhovedet kan ønske, men jeg maa dog have Lov til at sige, at der i alt Fald er en Nuanceforskel og en ganske betydelig Nuanceforskel, mener jeg, mellem Højre og de frikonservative, særlig med Hensyn til Skattelovene. Derforuden viste det sig den Gang, vi behandlede den kommunale Indkomstskat, at ikke et Menneske tænkte rigtig paa, hvad den skulde bruges til, og hvad dens Virkning vilde blive. Det sker alt for ofte med de Herrer Politikere, at de i deres politiske Handeler glemme, hvilke Konsekvenser for Befolkningen disse have. Jeg kan i dette Øjeblik kun sige — jeg kendte lidt til Landstingets Stilling den Gang — at hvis det var blevet foreslaaet, at der